

ikka ka weest, hommiko kaastest, ja dhto-
sest wihmast.

Ma annab joudo alt, ja päike annab
soja üllewelt, et sest winapuust peab se
armojomaaeg sama, mis wae se meh he
murrelikko süddant, mis omma pat-
tude pärrast leinab, jälle rdmustab
ja kinnitab, ja temma palge rddmsaks
teeb omma st rammust, kui ta kuleb:
„Sinno usk on sind aidanud. Sinno
pattud on sulle andeks antud. Jum-
mala rahho olgo sinnoga.“

Winapu ei näita küi wäljaspidi
mitte suurt illo üles, sest temma oksad
on joutunud ja nõrgakesed, ja temma
ei sa ennast mitte kõrgele ülesäetud:
siiski omma seestpidise armoanni polest
on se üks esimesenne ma rohhi keige mu-
rohtude seast.

Õgga lindude seas ei näita ka õpiti
ehi künnilind suurt illo üles, sest ta on
alwen ja wähhem pealt nähha kui tühhi
warblane, ja ommeti aiab temma omma
pisõksese kurgu seest ni kallist laulo-
heält wälja kerrwade dhto ja õse, kui
mu lomad hingawad, et mets kõllab, ja te-
kaija koio pole minnes, ning didsilinne
maggamast ülesärgates mõtlewad: Õpiti
laula waljuste, et mind inglid kaitsewad, et
ei tulle kurjaste waimud, kes mind wae-
wawad. Lääs' mo südda laulda jälle
Temmal', kes sull' lonud heäle.

Ihho werre jookseminne.

Ihho werri tuksub ühhe päwaga —
se on 24 tunni sees — 100 korda 1000
korda innimesse ihho soonte sees, siis
tulleb ühhe tunni peäle 4166 korda,